

την τινά και όχι δια άλλην χρῆσιν ἐκτίσθη τὸ θέατρον· ὅτι εἶνε νκὸς τέχνης, ὅχι στάδιον αἰσχροκερδείας καὶ ἀγορὰ ἀσέμνου συναλλαγῆς. Ἀπητεῖτο πρὸς τοῦτο νὰ γείνη ἡ δέουσα ἐκλογὴ τοῦ θεατρῶνου, ὅστις πρέπει νὰ εἶνε ἐγνωσμένης πείρας καὶ ἱκανότητος, παρέχων ἐγγύα ἀσφαλῆ ἀξίας καὶ τιμιότητος, ὅχι τυχοδιώκτης περιάγων θιάσους πρὸς σωματεμπορίαν δύσφημον. Ἡ ἐντολὴ δὲ ν' ἀνατίθῃται εἰς αὐτὸν ἐγκαίρως, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν στρατολογοῦνται διὰ τὰ θέατρα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς οἱ καλοὶ αἰδοί, ἐπειδὴ ἀργότερον, ὅσῃ καλὴν θέλησιν καὶ ἂν ἔχῃ ὁ ἐργολάβος, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ εἰμὴ τ' ἀπομεινάρια.

Τὰς σκέψεις ταύτας πεποιθᾶμεν ὅτι ἐγκρίνει πληρέστατα ὁ φιλότιμος καὶ εὐγενὴς τοῦ θεάτρου χορηγὸς κ. Συγγρός, ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ πάντα ἄλλον περὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς λειτουργίας καὶ τῆς λυσιτελοῦς χρήσεως τοῦ ἱδρύματος, δι' οὗ ἠθέλησε νὰ προικίσῃ τὴν πόλιν. Ἄν ἐφέτος ἔνεκα τῆς μὴ ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως καὶ ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως τοῦ κτιρίου καὶ τῆς σπουδῆς, ὅπως ἐκ τῶν ἐνόντων προπαρασκευασθῇ θέαμα τι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς, διατεθῇ ἄλλως τὸ θέατρον, ἡ ζημία ἐπὶ τέλους δὲν θὰ εἶνε πολὺ μεγάλη. Ἀλλὰ τοῦ νέου θεάτρου τῶν Ἀθηνῶν ὁ ὀριστικὸς προορισμὸς εἶνε αὐτός, τὸν ὅποιον ἐξεθέσαμεν καὶ τὸν ὅποιον ἡ φιλόμουσος κοινωνία δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαίτησιν ὅπως ἴδῃ εἰς τὸ μέλλον ἐφαρμοζόμενον.

Ο υἱὸς τοῦ κυρίου

Α Τ Α Κ Τ Α

Χρησμός καθυστέρησας.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ὁ 3ος χρησμός, ὃν ἡ Πυθία ἔδωκε πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐν Δελφοῖς ἔχει ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς:

Μίσης, ἀφίξεις οὐ πόλεμον κηρύξεις.

Ὁ χρησμός εἶνε ὀλίγον τι ἀσαφής, πάντως ὅμως καὶ θὰ σημαίῃ.

Ἀνεκαλύφθη κεφαλὴ Σωκράτους εἰς τὴν Ἀκρόπολιν...

Ἐχομεν ἀκριβεῖς πληροφορίας, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν σοφίαν τῶν ἀρχαιολόγων. Ὁ Σωκράτης μόνος τοῦ ἀκούσας τοὺς φοβεροὺς κτύπους τῶν κατεδαφιστῶν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, ἔβγαλε τὸ κεφάλι του ἐκ περιεργείας διὰ νὰ ἴδῃ.

Ἐπὶ τῆς κεκυρτωμένης ράχως τοῦ κ. Δερμάθα καὶ πάλιν ἔπεσε τὸ κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν ἐκ τοῦ Πικραδείου ἐξεληθὲν ξύλον.

— Ἄν δὲ μάθῃ καὶ τώρα νὰ φέρεται, ἔλαγέ τις ἀντιπολιτευόμενος, ποτέ του δὲν θὰ γίνῃ ἄνθρωπος εὐθὺς.

Μαῦρος Τάτος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Θεσσαλίας:

Προχθὲς πρὸς μίαν στιγμὴν ἡ πόλις μας ἐπένθησε τὸν Νομάρχην τοῦ Νομοῦ μας κ. Δοῦκαν. Τηλεγράφημα τι κακῶς ἐρμηνευθὲν ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ κ. Δοῦκας ἄμκ ἔφθασε εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσε. Ἡμεῖς μόνον δὲν τὸ ἐπιστεύσαμεν καὶ ἀντελέξαμεν εἰς τὴν εἰδήσιν ἐρμηνεύσαντες καλλίον τὸ τηλεγράφημα, στοιχηματίσαντες καὶ ἕνα χαλβὰ ὄντινα εὐτυχῶς καὶ ἐκερδίσαμεν καὶ δὲν τὸ ἐπιστεύσαμεν διότι ὁ κ. Νομάρχης εἶναι κατηραμένος καὶ ἀφορεσμένος ἀπὸ τὸν δεσπότην μας, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποθάνῃ τόσο ταχέως θὰ ταλαινωθῇ ἀκόμη εἰς τὸν κόσμον τοῦτον διότι οὕτω κατηράσθη αὐτὸν ὁ δεσπότης.

*

Ἐκ τοῦ Ἀειθάσσου Πατρῶν:

«Σήμερον ἡ γεφύρωσις τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων διὰ ράβδων σιδηρῶν γινομένη μετ' εὐκολίας μεγίστης καὶ μικρῆς δαπάνης, ἡ ἐργασία αὕτη παρέχει οὐκ ὀλίγην ταχύτητα καὶ στερεότητα εἰς τὴν κατασκευὴν. Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πρὸς τί νὰ δαπανῶμεν τοσαῦτα ἑκατομμύρια διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἡ Ἑλλὰς ἰδίως ἡ Πελοπόννησος καὶ τινες ἐπαρχίαι τῆς Στερεᾶς δὲν πρέπει νὰ σιδηροδρομηθῶσιν, οὐχὶ μόνον διὰ οἰκονομικοὺς λόγους ὅσον ἀποβλέπει τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους πολυτελείας καὶ ἠθικῆς διαφθορᾶς. Ἡ εὐκολία τῶν σιδηροδρόμων αὐτῶν θ' αὐξήσῃ ἀναμφιβόλως τὰς ἀνάγκας τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν, θὰ γεμίσῃ τὸν τόπον πλείστων λωποδυτῶν καὶ πολλῶν διεφθαρμένων ὄντων καὶ τῶν δύο φύλων ἄρρενος καὶ θήλεος, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀντὶ ὠφελείας μεγίστης βλάβης θὰ γείνη πρόξενος ἡ ταχεῖα αὕτη συγκοινωνία τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας εἰς τε τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἄλλως τε, οὐχὶ μόνον αὕτη ἡ ἀμαξωτὴ ἀλλὰ καὶ ἄλλη ὁδὸς τοιαύτη ἀπὸ τοῦ Πύργου τῆς Ἠλείας μέχρι Καλαμῶν νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν.»

Ρεμεουχίωτη

ΒΙΒΛΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, H. Lavoix fils, μετάφρασις Ἀθηναῖς Ν. Σερεμέτη. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου, 1888.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο σύγγραμμα εἶνε ἐπιμελῶς τυπωμένον ἐν σχήματι 8, ἐκ σελίδων 388. Περιέχει ἐπιστολὴν τοῦ συγγραφέως πρὸς τὴν μεταφράσαντα καὶ ἀπάντησιν αὐτῆς, εἰσαγωγὴν, τέσσαρα κεφάλαια ἢ βιβλία καὶ ἐπίλογον. Ἡ μέθοδος δι' ἣς ὁ συγγραφεὺς ἐξέθηκε τὴν ὕλην εἶνε καλλίστη. Ἡ συντομία οὐδόλως ἀποκλείει ἐν τῇ ἐν λόγῳ πονήματι τὴν τελείαν καὶ πλήρη ἀκρίβειαν τῆς ἐκθέσεως. Ἀξιοσημείωτος δὲ εἶνε καὶ ἡ σαφήνεια τῆς ἐκθέσεως, ἣν ἀκριβῶς ἐμμελήθη ἡ κ. Ἀθηναῖς Σερεμέτη, ἥτις διὰ γλώσσης ἑλληνικῆς σαφούς καὶ καλλιπεῦς ἀπέδωκεν ἡμῖν πιστῶς τὸ γαλλικὸν κείμενον. Ὅσον χρήσιμοι εἶνε δι' ἡμᾶς αἱ καλαὶ μεταφράσεις, τόσοι εἶνε καὶ σπάνιοι· διότι δυστυχῶς οἱ καλῶς γνωρίζοντες τὴν ξένην γλῶσσαν, παρ' ἧς μεταφράζουσιν εἶνε ἐν τῇ γραμματικῇ ἡμῶν ὀλίγοι. Τὸ πόνημα,